

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/950/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715207189
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3715207189.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľa: Slovak Telekom, a.s., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 28, IČO: 35 763 469, právne zastúpený JUDr. Oliverom Balážom, advokátom so sídlom Zámocká 10, Bratislava, proti odporcovi J. D., bytom R. č. XXX, Y. P., o zaplatenie sumy 282,96 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30. septembra 2015, č.k. 4C/237/2015-28, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 169,85 eur s 5,05% úrokom z omeškania od 10.04.2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol a odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi trovy konania 3,31 eur a trovy právneho zastúpenia 65,36 eur, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Olivera Baláža, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. súd prvého stupňa po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 51, § 491 OZ, ďalej § 43 ods. 1 písm. a/, § 43 ods. 12 písm. b/, § 44 ods. 1, § 78 ods. 9 zák.č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, ďalej ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 4 písm. k/ ods. 5, § 544 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 OZ ako aj § 3 ods. 1 nariadenia vlády 87/95 Z.z.. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vzniklo záväzkovoprávny vzťah, predmetom ktorého bola povinnosť navrhovateľa poskytovať odporcovi telekomunikačné služby a povinnosť odporcu zaplatiť za ne vyfakturované sumy. Navrhovateľ vyúčtoval odporcovi cenu za poskytnuté služby s tým, že odporca tieto faktúry v lehote splatnosti nezaplatil, a preto súd zaviazal odporcu k zaplateniu dlžnej pohľadávky vo výške 169,85 eur. Neuhradením ceny za poskytnuté telekomunikačné služby v lehote splatnosti faktúr vystavených navrhovateľovi sa potom odporca dostal do omeškania, a preto je povinný za tento čas omeškania zaplatiť úroky z omeškania vo výške 5,05% ročne od 10.04.2015 odo dňa, ktorý žiadal navrhovateľ.

Čo sa týka uplatneného nároku zo zmluvnej pokuty vo výške 113,11 eur v tejto časti súd návrh zamietol. Podľa názoru súdu, nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty musí súd posudzovať s ohľadom na funkciu zmluvnej pokuty a jej charakter, teda čo má zmluvná pokuta a pre koho zabezpečovať. V tomto prípade zmluvnú pokutu uplatnil navrhovateľ, ktorý je už postupníkom a preto súd poukazuje na základnú funkciu zmluvnej pokuty, ktorá má zabezpečovací, sankčný a kompenzačný charakter s tým, že tieto funkcie si môže plniť iba vo vzťahu medzi účastníkmi dohody o zmluvnej pokute a len vo vzťahu k tej povinnej osobe, ktorá nejaké povinnosti zo zmluvy porušila. Preto súd dospel k záveru, že uplatnenie žalovanej istiny titulom zmluvnej pokuty je v rozpore s dobrými mravmi a takýto výkon práva nemôže používať právnu ochranu a preto v tejto časti návrh zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2, kedy trovy rozdelil, kedy úspech navrhovateľa predstavoval 60,3%, neúspech 39,97 eur a čistý úspech

navrhovateľa takto predstavoval 20,06%. Preto s navrhovateľom uplatnených trov súd priznal trovy na zaplatenom súdnom poplatku a trovy právneho zastúpenia vo výške 3,31 eur, čo je 20% zo sumy 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia 65,36 eur, čo predstavuje z uplatnených trov 325,81 eur 20,06%.

Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej bol návrh zamietnutý podal včas odvolanie navrhovateľ. Namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Uviedol, že súčasťou sumy, ktorá bola predmetom nároku zo strany navrhovateľa bola aj zmluvná pokuta vo výške 113,11 eur, ktorá bola dojednaná v súlade s § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka. Táto zmluvná pokuta nebola značne neprimeraná k hodnote zabezpečovaného záväzku, naopak bola výrazne nižšia ako zabezpečovaný záväzok. Navrhovateľ uzatvoril s odporcom zmluvu o pripojení a dodatok k nej dňa 03.09.2014 a súčasťou tohto záväzku bolo aj zaviazanie sa odporcu, aby zaplatil nároky vzniknuté na základe zmluvy, teda nárok na zmluvnú pokutu si uplatnil ten istý subjekt, ktorý ho uzatvoril. Súd vo svojej rozhodovacej činnosti napriek označeniu zmluvných strán dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, t.z. keď vyhodnotil priameho účastníka zmluvy ako postupníka, ktorý si neoprávnene uplatňuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Takáto okolnosť nevyplýva z podaného návrhu, ani z vyjadrenia právneho zástupcu, pretože signatárom zmluvy bola spoločnosť Slovak Telekom, teda navrhovateľ. O žiadnom postúpení nároku sa v prejednávanej veci nehovorí a nie je zrejmé, že by ich z vykonaných dôkazov bolo možné odvodzovať. Preto rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho skutkového zistenia a nesprávneho posúdenia uplatneného nároku. Žiadal preto v konečnom dôsledku, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a uplatnil si trovy odvolacieho konania.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril odporca, ktorý uviedol, že bol bez práce evidovaný na úrade práce a v časopise našiel inzerát, na ktorý zavolať a nevedel, že číslo je spolplatené nehoráznou sumou. Preto nebolo v jeho silách túto faktúru zaplatiť, pričom v súčasnosti poberá dôchodok v sume 340,- eur, preto bol rád, keby mu bolo umožnené splácať dlžnú sumu v splátkach.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. aj keď súd prvého stupňa vec nesprávne posúdil z týchto dôvodov:

Rozhodnutie súdu prvého stupňa, v časti ktorej bolo návrhu vyhovené je právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

Predmetom prieskumu zo strany odvolacieho súdu bol potom výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým nárok zamietol, pričom zamietnutie nároku súd prvého stupňa odôvodnil tou skutočnosťou, že vo vzťahu k navrhovateľovi sa jedná o subjekt, na ktorého bola postúpená pohľadávka z čoho titulu nie je dôvod u navrhovateľa priznať mu uplatnenú zmluvnú pokutu. Tento postup súdu prvého stupňa správny nebol.

Ako vyplýva z vykonaného dokazovania účastníci uzatvorili dňa 03.09.2014 zmluvu o poskytovaní verejných služieb a dodatok k zmluve o pripojení, v rámci ktorého sa odporca zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po dobu 24 mesiacov s tým, že pri porušení zmluvného záväzku si účastníci dohodli zmluvnú pokutu 120,- eur. Odporca užíval telekomunikačné služby, avšak z dôvodu porušenia povinnosti, ktorý neuhradil ceny poskytnutých služieb, navrhovateľ vyúčtoval zmluvnú pokutu vo výške 113,11 eur. Odporca túto faktúru v lehote splatnosti nezaplatil s tým, že v prejednávanej veci je nepochybné a medzi účastníkmi nesporné, že sa jednalo o zmluvu o pripojení a zmluvu a o poskytnutí verejných služieb v zmysle § 44 ods. 1 zák.č. 351/2011 Z.z. a dodatok tejto zmluvy. Obe tieto zmluvy sú spotrebiteľskými zmluvami uzatvorenými v zmysle § 52 ods. 1 OZ, keďže v týchto zmluvách bol odporca označený ako fyzická osoba nepodnikateľ a navrhovateľ nepreukázal a netvrdil opak. V zmysle ustálenej judikatúry na hodnotenie zmluvy ako spotrebiteľskej nemá vplyv to, či bola uzatvorená na základe osobitného zákona. Ustanovenia osobitného zákona síce predstavujú lex speciális vo vzťahu k všeobecnej úprave Občianskeho zákonníka, avšak osobitné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, najmä kontroly neprijateľných zmluvných podmienok je aj tak potrebné aplikovať. Na základe tejto zmluvy navrhovateľ poskytol odporcovi službu pripojenia k telefónnej sieti, pričom odporca napriek zákonnej a zmluvnej povinnosti neuhradil vystavené

faktúry, za ktoré vzniklo právo navrhovateľovi voči odporcovi na zaplatenie nedoplatku na faktúrach, čo v konečnom dôsledku ani sporné nebolo, pretože rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bol odporca zaviazaný na zaplatenie nedoplatku faktúr odvolaním napadnutý nebol a v tejto časti je rozsudok súdu prvého stupňa právoplatný a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknutý.

Je síce pravdou, že navrhovateľ nemá právo na nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, avšak odvolací súd uzavrel, že je to z iných dôvodov ako uzatvoril súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia. V tomto smere sa súd prvého stupňa dopustil pochybenia pokiaľ vyhodnotil, že zmluvná pokuta nemôže byť navrhovateľovi priznaná, nakoľko sa jedná o subjekt, na ktorý bola pohľadávka postúpená, čo však nie je pravdou, pretože v prejednávanej veci je nepochybné, že nárok si uplatňuje ten istý subjekt, ktorý uzatvoril s odporcom zmluvu o pripojení, a preto z tohto pohľadu nebolo možné nárok posudzovať.

Napriek tomuto vecne nesprávnemu posúdeniu daného právneho vzťahu však v konečnom dôsledku súd prvého stupňa rozhodol správne pokiaľ nárok zamietol v časti týkajúcej uplatnenej zmluvnej pokuty.

V prejednávanej veci síce súd prvého stupňa pri rozhodovaní vo veci samej citoval ust. § 53 ods. 1, 2, 4 písm. k/ ods. 5 OZ, ktoré upravujú neprijateľné zmluvné podmienky vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám, avšak následne vec z hľadiska skutkového a právneho zle posúdil. V konečnom dôsledku však správne rozhodol pokiaľ návrh čo do zmluvnej pokuty zamietol, pričom dôvodom zamietnutia návrhu je tá skutočnosť, že zmluvná pokuta, ktorá plní funkciu paušalizovanej náhrady škody je sankciou. Spôsob jej dojednania a výšky musia plne rešpektovať zásady rovnosti právneho vzťahu ako aj princíp proporcionality vo vzťahu zmluvnej pokute, ktorú žiada od spotrebiteľa zaplatiť navrhovateľ v nezmenenej výške bez ohľadu nato, aký čas zostáva do konca doby viazanosť, predstavuje neprijateľnosť danej zmluvnej podmienky. Reálne môže nastať situácia, že spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych mesačných poplatkov a zostáva mu iba jeden poplatok a pre jeho nezaplatenie uplatní navrhovateľ rovnakú zmluvnú pokutu ako v prípade omeškania spotrebiteľa hneď na úvod 2-ročného zmluvného vzťahu. Preto podmienky za akých dodávateľ dohoduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách poškodzujú spotrebiteľa s tým, že vo vzťahu k zmluvnému dojednaniu medzi účastníkmi konania neobstojí námietka zo strany navrhovateľa v tom smere, že výška zmluvnej pokuty bola odstupňovaná v návaznosti na dobu omeškania zo strany spotrebiteľa, teda odporcu.

Pokiaľ vychádzame z dodatku k zmluve o pripojení v tomto dodatku sa v bode 4. konštatuje, že v prípade porušenia záväzku účastníka uvedeného v bode 1.b tohto dodatku, v dôsledku čoho dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1. Pokiaľ následne vychádzame z tabuľky č. 1 danej zmluvy o pripojení, v tejto sa konštatuje, že zmluvná pokuta predstavuje sumu 120,- eur (základ a počiatočná suma, ktorá bude klesať). V tomto zmysle potom možno považovať takéto zmluvné dojednanie za neplatné a neurčité, pretože nie je uvedené akým spôsobom, za aké obdobie, akou formou by malo dané dojednanie o dohodnutej zmluvnej pokute medzi účastníkmi klesať. Takéto dojednanie je neurčité a z tohto dôvodu neplatné. Preto takéto odvolacia námietka zo strany navrhovateľa neobstojí, aj keď čiastočne dôvodná bola odvolacia námietka vo vzťahu k nesprávnemu právnomu a skutkovému posúdeniu veci ohľadom postúpenia pohľadávky.

Napriek tomuto potom dospel odvolací súd k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť, pričom dôvodom zamietnutia nároku na zmluvnú pokutu bola tá skutočnosť, že dojednanie o zmluvnej pokute je neprijateľnou zmluvnou podmienkou uzatvorenou v neprospech spotrebiteľov na štandardnej formulárovej zmluve, kedy odvolacia námietka ohľadom poklesu tejto zmluvnej pokuty dôvodná nebola.

Je síce pravdou, že v rámci vyjadrenia k odvolaniu odporca požiadal o poskytnutie splátkového kalendára vo vzťahu k dlhu, ktorý mu vznikol voči navrhovateľovi, avšak tejto žiadosti v rámci odvolacieho konania nemohlo byť vyhovené, nakoľko rozsudok súdu prvého stupňa, v časti v ktorej bol odporca zaviazaný zaplatiť dlžnú sumu v prospech navrhovateľa je právoplatný a žiaden z účastníkov voči nepodal odvolanie, preto je istina vo výške 169,85 eur s príslušenstvom splatná do 3 dní od právoplatnosti rozsudku tak, ako o tom rozhodol súd prvého stupňa.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi ich náhrada priznaná nebola, nakoľko tento si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a preukázateľne mu ani trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.